

Олександр БУГАЙОВ

Академік Міжнародної академії біотехнологій (МАБЕТ), науковий співробітник, Інститут проблем моделювання в енергетиці імені Г. Є. Пухова
Національної академії наук України
<https://orcid.org/0000-0001-2345-6789>

Тамара ДУДАР

доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри екології, Національний авіаційний університет
<https://orcid.org/0000-0003-3114-9732>

Тетяна САЄНКО

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри екології, Національний авіаційний університет
<https://orcid.org/0000-0001-5326-9247>

Ключові слова: екологічна освіта, педагогічна освіта, педагогічна конституція Європи, кодекс нової цивілізації, ноосферне виховання, світоглядний потенціал особистості, оздоровлення, омолодження, подовження творчого життя.

Охарактеризовано сучасні наукові підходи до світорозуміння, відповідно до яких особистість має бути обізнаною у своїй ролі на планеті, мати уяву про закономірності та енергетичні потоки, що діють у організмі, для свідомого

УДК 378:504:502.22:351.862.4(045)
DOI 10.32782/NPU-VOU.2023.3(90).05

**ЕКОЛОГІЧНИЙ
ПРОСТІР
ЗДОРОВ'Я:
УСВІДОМЛЕНЕ
ПРОГРАМУВАННЯ**

© Бугайов О., Дудар Т., Саєнко Т., 2023

управління ними з метою оздоровлення, омолодження й подовження терміну активного творчого життя. Визначено моральні принципи і фактори екологічної культури, які складають внутрішню основу екологічної безпеки, ноосферогенезу, загалом сталого природоузгодженого розвитку. Запропоновано алгоритм зміни старої моделі поведінки для усвідомленого програмування нової, що включає свідому ментальну дію на свій багаторівневий і багатовимірний організм, видимим проявленням якого є біотіло, у напрямку збереження/відновлення власного здоров'я та творчого довголіття і управління цим процесом.

Експериментально доведено доцільність трансформації системи виховання, освіти, мислення людей, особливо молоді, на випередження та передбачення майбутнього; підтверджена роль екологічної освіти, ноосферного виховання задля свідомого виконання положень Педагогічної Конституції Європи, Кодексу нової цивілізації, де необхідне усвідомлення екології душі, внутрішнього світу людини, духовної сфери загалом.

Постановка проблеми. Здоров'я людини і її творче довголіття визначаються внутрішніми й зовнішніми факторами. Останні – це дія Космосу, планети і соціуму. Вони проявляються на польовому рівні, речовинному, навіть атомно-молекулярному, зберігаючи або руйнуючи здоров'я.

Впливи з боку соціуму на особистість загальновідомі: світоглядна парадигма суспільства [3], спілкування, конфлікти, протистояння, війни, навіть у XXI ст. Вплив з боку планети очевидний: вона дає сировину, харчові продукти, руйнує біотіло повенями, цунамі, землетрусами, виверженнями вулканів та через віруси, бактерії у пандеміях, типу COVID-9. Але її польовий вплив практично не усвідомлюється: наука лише нещодавно сприйняла факт, що планета, як кожний живий організм, узагалі як будь-яка система, зростає й розширюється у об'ємі, змінюючись у своїх параметрах. Відомо, що планети зростають у експоненціально-гіперболічній прогресії та перетворюються у зірки. Фахівці NASA, аналізуючи світлини Марса за період 1997–2005 рр., з подивом відзначили різке посилення геодинамічної активності на планеті: марсотруси, зсуви, танення льодовиків. І усе це не за століття, а за 8 років! Зірка, яка досягає ~ 50 мас Сонця, стає надновою та вибухає. У Сонячній системі Юпітер нині є мінізіркою, оскільки випромінює енергії більше, ніж отримує від Сонця, і уже створив власну планетарну систему. Виникає запитання: на якому етапі переходу у стан зірки знаходиться наша планета і яку роль у цьому процесі виконує людство? Гіпотези дослідників досить однотайні: на заключному етапі свого переходу у стан зірки наша планета черпає енергію від швидко зростаючої кількості людства [1].

Поле зростаючої планети діє через енергоінформаційне поле людини на її поведінку у соціумі, породжуючи конфлікти, війни, суспільне протистояння, кількість і масштаби яких зростають у часі, що є незаперечним фактом історії, та поясню-

ється польовим впливом планети, оскільки вона, як більш могутня система, керує людством. Зрозуміло, що планета і людина тісно зв'язані між собою на польовому рівні, тому, використовуючи визнаний нині метод дослідження – еніологічний, тобто налаштування свідомості досвідченого сенситива (екстрасенса) на енергоінформаційне поле планети, задамо питання і отримаємо на них відповіді: 1) на якому рівні знаходиться стан переходу планети у зірку на даний момент? – 96%; 2) скільки часу залишилось до «спалаху» планети, коли біотіла людей не зможуть існувати у її атмосфері? – 2200 років; 3) коли людство з'явилося на планеті Земля? – ~ 1.1 млн. років назад; 4) коли почався перехід планети у її зірковий стан? – ~ 5 млн. років назад; 5) коли почалося зародження планети на речовинному, атомно-молекулярному рівні? – ~ 31 млн. років назад! Приголомшлива цифра на фоні 4,5 млрд. років, наведених у підручниках!

Проте дослідження зі швидкості осадження часток порід у поточній воді, здійснені гідрогеологами Франції, у перерахунку на радіус Землі, дали цифру у 30 млн. років. Попередні цифри віку Землі були отримані при осадженні часток у стоячій воді з наступним перерахунком на радіус планети. На базі віку Землі у науці було розраховано вік нашого Всесвіту, що складає 10-15 млрд. років. На запитання поля свідомості Всесвіту отримуємо відповідь: зародок нашого Всесвіту на речовинно-молекулярному рівні виник 77 млн. років назад. Генеруючий центр Всесвіту (скорочено – Гецен), який випромінює енергію, сприймається свідомістю землян як Бог, який дарує свою Любов тепло, у науці отримав назву Антигравітація, у геології – Сила росту.

Таким чином, Всесвіт, без усякого сумніву, впливав і впливає на людство, скажімо, через древні міфи, концепцію Бога і релігію; через послання інопланетян, факт перебування яких на планеті зафіксовано.

Аналіз досліджень. На що варто націлити власну свідомість у еволюційному плані розвитку? Перш за все: на гармонізацію взаємодії: 1) із самим собою; 2) із собі подібними; 3) із планетою; 4) з Космосом [2]. Основні задачі: 1) робота над собою, включаючи тіло, розширення свідомості, збільшення енергетичного потенціалу; 2) оволодіння внутрішньою енергією (нарощування, управління); 3) оволодіння простором (зовнішнім, внутрішнім).

Внутрішні фактори. Здоров'я це відсутність порушень у структурі тіл людини, їх гармонізація і взаємодія між собою. Сучасна медицина займається хворобами, яких офіційно нараховується 23600, замість пари десятків у древні часи, але здоров'я суспільства, в цілому, зменшується.

До внутрішніх факторів здоров'я людини варто віднести: 1) світоглядну картину світу індивідууму, адекватну нинішній ситуації; 2) його енергоінформаційну структуру та характеристики її елементів; 3) техніки, націлені на досягнення: а) достатнього обсягу енергії для життєдіяльності; б) гармонізації поточних її процесів; в) ідеалізації стану польових і речовинних структур організму; г) наявності у полі свідомості відповідних програм, що спрямовують організм на збереження здоров'я та тривале творче життя [2].

Світоглядна картина світу детально описана в О.П. Бугайова та співавторів [1], де автори спираються на значенні ролі обертання, як фактора побудови будь-якого Всесвіту. Тобто обертання польової структури середовища Світу є наслідком Універсального Закону Змін стану середовища, сформульованого О. Бугайовим, – *зміна відбувається від вихідного стану і назад, але зі зміщенням параметрів на кожному кроці цих змін.* Знаменита стрічка Мьобіуса є відображенням Універсального Закону Світу, що проявляється у всіх областях астрофізики, фізики, біохімії. Навіть українські гончарі її зображали на трипільських горшках тисячі років тому. Зміна Первинного середовища Сві-

ту є рушійною силою, постачальником його енергії, яка формує багатовимірний час, простір, поля, що мають гіперболічну геометрію із золоточисловим співвідношенням частин і цілого. Останнє найшло яскраве відображення у будові рослин та квітів.

Зазначено, що здоров'я людини на 80% зв'язано з її свідомістю та світоглядом. Як відмітив один з майстрів йоги, «нормальне здоров'я недосягне через відсутність відносно нормального функціонування апарату мислення» [2]. По суті, через відсутність у людини адекватної картини Світу. Адже теоретичні уявлення академічної науки на 70% хибні, тобто неадекватні багатовимірній реальності Світу. Інформаційне викривлення, що накопичується у енергоінформаційній структурі людини, деформує її, викликаючи хвороби у біотілі. З древніх часів відома дія образів, думок, слів на здоров'я, поведінку особистості, і не тільки на людину – на увесь навколишній речовинний (матеріальний) світ. Це підтверджують багаточисленні експерименти сучасної науки, зокрема досліди японського ученого Масару Емото: слово змінює структуру води, якої у біотілі людини 70-80%. Позитивний заряд слова ідеалізує структуру молекули, а негативний, руйнівний зміст деформує або зовсім знищує її. У інституті квантової генетики під керівництвом академіка П. Гаряєва здійснили досліди відносно дії інфернальних слів і проклять на живий організм – насіння рослин. Отримані результати вражають: порвалися ланцюги ДНК і хромосоми, більшість насіння загинуло, а у того, яке вижило, почались мутації. Ефект від дії таких слів був відповідним опроміненню насіння великими дозами радіації.

Тобто важлива роль словесних установок на здоров'я очевидна: використовуючи їх, ми здатні руйнувати власне здоров'я, як це робить більшість людей, або зміцнювати й підтримувати його. Варто лише скласти набір відповідних ментальних установок на підтримку здоров'я і по-

стійно, щоденно вголос чи подумки повторювати їх, нагадуючи своїй свідомості та енергоінформаційній структурі біотіла, що становить *суть усвідомленого ментального програмування та моделювання власного здоров'я*.

Виклад основного матеріалу. Крім перерахованого вище, необхідне також постійне підживлення організму енергією, оскільки остання вичерпується у процесі життя. Продукти харчування дають нам, у основному, хімічні елементи для розбудови біотіла і невеликий заряд для життєдіяльності. Спілкування між собою подібними забирає більше енергії, ніж дає, а постійне мислення, що не виключається від пробудження до сну, забирає її ще більше. Тому тільки направлена усвідомлена медитація на поповнення енергії від Світового енергетичного океану сприяє збільшенню батьківського заряду енергії і підтримці її на рівні замовленого вами стану. На тривалість життя впливає і наявність програми його тривалості, що задається полем соціуму. У Середньовіччі у Європі вона складала 30–40 років, нині – 80–90. У цю програму включена підпрограма самознищення, яка спрацьовує при досягненні терміну життя, що залежить від збоїв у здоров'ї, не помічених у дитинстві. Усе в світі побудоване за єдиним універсальним алгоритмом, але у різних масштабах. У відповідності до структурно-функціональної моделі будь якої системи, описаної детально в О.П. Бугайова та співавторів [1], якість і тривалість її функціонування (здоров'я та довголіття) визначаються 8-ма факторами: надходження і вивід із системи інгредієнтів (маси, енергії, інформації); ступінь досконалості вихідних структур системи («нитка долі»); деструктивні фактори; елемент контролю (управління) станом системи; трансформації і мутації вихідних структур; наявність програм самознищення і тривалості життя системи; ступінь гармонізації функціонування системи; гармонізація існування у більш загальній системі («поле долі»).

Якщо з перерахованих факторів структурно-функціональної моделі приберемо чи ослабимо дію деструктивних факторів (зашлакованість, комфортність, зменшення числа лідируючих та молодих клітин, погіршення регуляції); зітремо закладену у організмі людини програму самознищення, гармонізуємо та ідеалізуємо його польову структуру, а надходження ресурсів і їх перетворення будуть знаходитись у згоді з ритмами зовнішнього середовища, то людина, як система, зможе функціонувати необмежено довго. Додамо, що клітина може бути запрограмована на безсмертя, але організм (особина), напевно, може бути запрограмований популяцією на знищення для еволюції цієї ж популяції, що підтверджує уся біологічна історія на планеті. Тому, поки особина не скине свідомо з себе програму самознищення (не зітре її на енергоінформаційному рівні), немає чого сподіватись на довголіття, тим більше на безсмертя. Факт смерті й ідея безсмертя завжди хвилювали людей, що зафіксовано як у фольклорі, міфології та історії культури.

Тобто дії медицини, що перетворилась на бізнес, у традиційних напрямках не мають успіху. Тільки зміна ідеології і методології зможе принести успіх у цій галузі. І перша ластівка це поява теорії ендогенного дихання. Американські учені встановили, що основною причиною старіння є низька енергетика клітин і значне число в них вільних радикалів, а також через те, що велике навантаження у організмі приходить лише на 1–2% клітин і це перевищення складає сотні й тисячі разів, яке призводить до швидкого зносу й руйнування цих клітин. Це відбувається по причині екзогенного дихання людини. Тому був запропонований перехід на ендогенне дихання, коли клітини самі генерують кисень, а увесь процес обміну проходить не по типу горіння (мікробухів) з відповідним руйнівним ефектом. Концепція ендогенного дихання – фундаментальне відкриття, що дозволяє різко

знижити руйнування тканин і підвищує енергетику клітин, формуючи активну імунну систему, яка захищає організм від таких небезпек, як інсульт, інфаркт, рак та сприяє комфортному життю без хвороб. До нечастого дихання завжди закликали йоги, бо воно покращує обмін речовин у організмі, знижує температуру тіла на 1–1,5 °С, зменшує використання кисню ззовні і примушує генерувати кисень усередині клітини, збільшуючи тим самим холодний ядерний синтез у тілі, який у звичайної людини протікає на рівні 0,1–0,3%. При цьому досягається перших десятків процентів при заняттях йогою, що і зумовлює зниження споживання їжі у 10 разів. Проте, незважаючи на важливу роль ендогенного дихання для здоров'я людини (20–30%), воно не буде визначальним у загальній тривалості її життя, оскільки ключові позиції серед факторів довголіття займають програми самознищення і тривалості існування. Тільки усунувши останні є сенс займатись усіма іншими факторами довголіття. До речі, варто зазначити, що «жорстко запрограмована смерть» проявляється у небагатьох істот на планеті, скажімо, у лососей після нересту, але як програма вона має місце для кожної істоти й реалізується з різних причин.

На Заході рух за безсмертя (імморталізм) почався у 1964 р. з появою книги «Перспектива безсмертя» фізика Р. Еттингера (США), який заявив, що ми могли б стати поколінням, яке переможе смерть, і варто почати рухатись до цієї мети, кинувши «звичку помирати». Відтоді з'явилося багато книг і досліджень на цю тему та виникло багато товариств у підтримку цього руху, які вважають, що треба «зруйнувати імпринт на смерть і жити вічно!».

Складемо класифікацію енергоінформаційних загроз для здоров'я людини і ступінь їх ризику на середню особу в Україні: 1. Загроза з майбутнього (тиск епохи) – негативна дія відповідного етапу розвитку суспільства – 20%; 2. Негативна дія егрегорів держави,

суспільних установ, місця проживання – 20%; 3. Негативна дія реклами і ЗМІ (телебачення, інтернет, радіо, періодика) – 15%; 4. Негативна дія електромагнітного випромінювання – 10%; 5. Негативна дія вірусів, грибків, шкідливих бактерій, паразитів – 10%; 6. Негативна екологічна ситуація: забруднення повітря, води, продуктів харчування, території – 10%; 7. Негативна енергоінформаційна дія від інших людей: лайка, енергоампіризм, пристрій, псування, прокляття – 5%; 8. Генетичні порушення, отримані від батьків і родових травм – 5%; 9. Негативні дії, отримані у дитинстві при вихованні – 5%.

Основний вид захисту – підвищення власної свідомості і регулярні, щоденні енергоінформаційні вправи, зарядки [4]. Суть захисту у виконанні енергоінформаційних технік, які включають: – відповідну ментальну й словесну команду; – створення відповідного динамічного образу і підтримка його у ритмі власного дихання від 0,5 до 1 год.; – надалі включати команду, щоб динамічний образ працював «на автоматі» без свідомого зусилля. Для гармонізації: увага має бути у вигляді фонтану, квітки, що розпускається; для захисту: у вигляді двоспіралеподібного високочастотного вихора, тобто. обертання уваги одночасно в одну та другу сторони.

Отже, виходить, що людину перш за все потрібно навчити правильно жити, а потім уже лікувати, якщо виникне така потреба. Саме на таких практиках потрібно зосередитись як у повсякденному житті, так і у навчанні. На кафедрі екології НАУ вже проводились семінари на тему «Екологічний простір здоров'я – усвідомлене програмування життя», де *перше заняття* присвячувалось 10 основним параметрам, що характеризують життя людини. Далі, протягом 30 хв., слухачі склали план власного життя із зазначенням терміну його можливої тривалості, представляючи основні її сфери: а) ступінь здоров'я, у %; б) особисті здатності, нахили, уміння; в) галузь трудової діяльності, навчання; г) сім'я чи плани на її створення; г) мораль,

віра, переконання; д) соціум і спілкування у ньому; є) відношення до фактів, істин, переконань. Наступне завдання: протягом 30 хв. скласти 10 основних програм, що мають zorganizувати русло подальшого життя. *Друге заняття*: тренування медитативного стану (30 хв.) для встановлення визначених вище програм; тренування у експертно-еніологічній діагностиці вибраних програм. *Третє заняття*: лекція на тему «Людина як полівихорова енергоінформаційна система. Діагностика основних параметрів її структури». Удосконалення тренувань другого заняття. *Четверте заняття*: лекція на тему «Ноосфера планети та її вплив на людину». Удосконалення технік попередніх занять. *П'яте заняття*: лекція на тему «Всесвіт як полівихорова система, її вплив на людину». Удосконалення технік попередніх занять. *Шосте заняття*: лекція на тему «Людина і Бог – відображення взаємодії у релігії». Удосконалення технік попередніх занять.

Після вищевикладеної теоретичної частини переходили до практичних основ екологічного простору здоров'я та усвідомленого програмування власного життя. Доцільно звернутись до статті у №3 цього журналу за 2020 р. під назвою «Енергоінформаційний потенціал особистості у контексті ноосферогенезу», де більш детально схарактеризовано елементи людської енергоструктури та зовнішнього середовища, а також такі поняття, як «промінь уваги», «поле уваги», «динамічний образ», «тип руху енергії і її вид», «екран свідомості», «воля», «голос совісті», «поле захисту», «аура» [2].

Для підтримки здоров'я бажано також скласти для й прийняти світоглядно-поведінковий кодекс, типу:

– Світ і Життя існують вічно у постійній зміні.

– Світ був даний нам у екологічному стані і ми зобов'язані його зберегти таким для майбутніх поколінь.

– Цінуй Життя і радій йому – це дар. Будь оптимістом.

– Допомагаючи іншим – допоможеш собі.
– Поважай батьків, але будь самим собою.

– Поважай себе і вір у себе.

– Усвідомлюй свою поведінку, коригуй при необхідності.

– Поступай по совісті, правді, честі.

– Від кожного можна чогось навчитись.

– Не зраджуй друзів, довіряй їм, але перевіряй.

– Розвивай свою волю, уміння, знання, навички, став цілі.

– Перш, ніж судити, подивись на себе, виявляй терпіння до недоліків інших.

– При невдачі не опускай руки, не гнівайся, не лінуйся; йдучи – озирнись.

– Не бійся смерті – це лише квантовий перехід між етапами існування Душі.

– Ти – Творець власної Долі, здоров'я, успіху і щастя!

Висновки. Як у вище згаданих статті, нами й тут означено й розширено поняття екологічного простору здоров'я індивідууму, а людини – як творця й конструктора своєї долі, успіху, щастя, здоров'я. Додовнено моральні й етичні принципи та фактори екологічної культури сучасного громадянина, що складають основу екобезпеки, ноосферогенезу, сталого, збалансованого, природоузгодженого суспільства.

Запропоновано алгоритм усвідомленого програмування власного життя: 1) стерти стару програму старіння свого біотіла; 2) стерти програму самознищення; 3) стерти стару програму тривалості свого життя (70–90 років) і задати нову (100 років та більше); 4) знищити власні обмежувальні переконання, негативні емоції і страхи, закладені у біо- та соціальному тілі (особистості); 5) сформувати нові ментальні енергоінформаційні структури з програмами на оздоровлення, омолодження, творчу активність, довголіття; 6) постійно підтримувати у собі необхідний потенціал/заряд енергії; 7) тримати «незламний намір» (волю), віру/переконання та постійно й щоденно виконувати запропоновані дії у цьому напрямку.

Успішні приклади є – головне, Ваше бажання!

Експериментально підтверджено доцільність трансформації системи освіти у часи змін, техногенних катастроф, гео-

логічних катаклізмів, війн; підкреслено значення ноосферної, екологічної освіти й виховання задля свідомого виконання Кодексу нової цивілізації та педагогічної Конституції Європи.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Бугайов О. П., Рудько Г. І., Білявський Г. О., Яцишин О. В.** (2018) Екологічна безпека людини у Всесвіті: ресурсно-енергоінформаційний аспект: у 2 т. Київ – Чернівці : Букрек, т. 1. 544 с.; т. 2. 448 с.
2. **Бугайов О. П.** (2020). Кодекс нової цивілізації: основи екологічної безпеки. Київ : Видавництво «СПД Павленко». 623 с.
3. **Саєнко, Т. В.** (2020) Енергоінформаційний потенціал особистості у контексті ноосферогенезу. Вища освіта України 3(78). С. 33–40.
4. **Саєнко, Т. В.** (2020) Ноосферний розвиток особистості в умовах перехідного періоду. Вісник НАУ. Серія: Педагогіка. Психологія : зб. наук. пр. Київ : НАУ, Вип. 1(16). С. 123–130.

REFERENCES

1. **Bugayev, O. P., Rudko, G. I., Biliavskiy, G. O., & Yatsishin, O. V.** (2018) Ekologichna bezpeka liudyny u Vsesviti: resursno-enerhoinformatsiyniy aspect. [Environmental safety of man in the Universe: resource and energy information aspect: in 2 vol.] Kyiv – Chernivtsi : Bukrek, vol. 1. 544 p.; vol. 2. 448 p. [in Ukrainian]
2. **Bugayev, O. P.** (2020). Kodeks novoi tsyvilizatsii: osnovy ekolohichnoi bezpeky [The Code of the New Civilization: Basics of Environmental Safety]. Kyiv: SPD Pavlenko Publishing House. 623 p. [in Ukrainian]
3. **Saienko, T. V.** (2020) Enerhoinformatsiyniy potentsial osobystosti u konteksti noosferohenezu. [The energy-informational potential of the individual in the context of noospherogenesis]. Vyscha osvita Ukrainy [Higher education of Ukraine]. 3(78)'. P. 33–40. [in Ukrainian]
4. **Saienko, T. V.** (2020) Noosfernyi rozvytok osobystosti v umovakh perekhidnoho periodu. [Noospheric personality development in the conditions of the transition period]. Visnyk NAU. Seriya: Pedagogika. Psykholohiia [Bulletin of NAU. Series: Pedagogy. Psychology] : coll. of science pr. K.: NAU, Vol. 1(16). P. 123–130. [in Ukrainian]